

Dosarul nr. 2ra-185/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. L. Bagrin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, I. Muruianu. N. Simciuc)

ÎNCHEIERE

22 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ștefan Tolici, reprezentat de avocatul Sergiu Cicati

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ștefan Tolici, Elenei Tolici, Serghei Tolici și Mariei Caisîn împotriva Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 175 cu privire la constituirea dreptului de uz și a dreptului de abitație asupra bunului imobil și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 5 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ștefan Tolici, reprezentat de avocatul Serghei Cicati și menținută hotărârea din 18 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care a fost respinsă acțiunea

constată:

La 10 ianuarie 2018, Ștefan Tolici, Elena Tolici, Serghei Tolici și Maria Caisîn, reprezentați de avocatul Sergiu Cicati, intervenient accesoriu Pretura sect. Centru mun. Chișinău au depus cerere de chemare în judecată împotriva Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 175 cu privire la constituirea dreptului de uz și a dreptului de abitație asupra bunului imobil și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii au indicat că conform ordinului de repartitie nr. 583 din 19 martie 1993, Pretura sect. Ciocana mun. Chișinău a repartizat lui Ștefan Tolici, împreună cu familia sa, apartamentul nr. XXXXX din XXXXX.

În luna aprilie 1993 s-au instalat cu traiul în apartamentul dat, astfel Elenei Tolici fiindu-i perfectată viza de domiciliu.

În anul 1995 Ștefan Tolici și-a schimbat viza de domiciliu, dar a continuat să locuiască în apartamentul menționat împreună cu familia sa.

Copiii Serghei Tolici și Maria Caisîn au înregistrat viza de domiciliu în anul 2007 și respectiv în anul 2008.

Au menționat că potrivit informației prezentate de către Agenția Servicii Publice se confirmă că pe adresa XXXXX sunt înregistrați cu domiciliu Elena Tolici, Serghei Tolici și Maria Caisîn, care locuiesc în acest imobil până în prezent.

Conform actului de constatare a faptelor și a stărilor de fapt nr. 3 din 6 decembrie 2017, executorul judecătoresc Petru Chirtoacă a constatat că în apartamentul nr. XXXXX din XXXXX domiciliază Ștefan Tolici, Elena Tolici, Serghei Tolici și Maria Caisîn.

Au mai indicat că ei achită cu regularitate plata pentru serviciile comunale, precum și impozitul pentru apartamentul nr. XXXXX din XXXXX.

Dreptul de abitație a familiei lor în acest apartament a apărut din data eliberării ordinului de repartiție nr. 583 din 19 martie 1993, care a fost eliberat în baza deciziei Preturii sect. Ciocana mun. Chișinău din 28 iulie 1992. Aceste acte nu au fost modificate, anulate sau stinse, până în prezent producând efecte juridice în ceea ce ține de dreptul de uz și dreptul de abitație a familiei Tolici asupra apartamentului nr. XXXXX din XXXXX.

Au evidențiat că prin prisma prevederilor legale, dreptul de abitație se constituie la momentul nașterii acestui drept de la înscrierea respectivă în Registrul bunurilor imobile. Însă, având în vedere că dreptul de uz și de abitație a familiei Tolici asupra apartamentului menționat a apărut înainte de adoptarea Legii cadastrului bunurilor imobile, iar în Registrul bunurilor imobile din anul 2006 este înregistrat un alt proprietar – CCL 175, constituirea dreptului de uz și dreptului de abitație a familiei sale poate fi realizată numai în temeiul unei hotărâri judecătorești.

Au menționat că având consimțământul conștient și tacit al pârâtului, ei au efectuat, pe cont propriu, reconstrucții considerabile, prin înlocuirea ușilor de intrare în antreu comun și în apartament, au participat la reamenajarea blocului comun de intrare la etaj, reparația blocului sanitar în apartament, reparația blocului sanitar în apartament, reparația capitală a bucătăriei, camerei de locuit, antreului, precum și au contribuit financiar la amenajarea spațiilor comune din blocul locativ nominalizat.

Astfel, pârâtul a manifestat de fapt acordul său, dând speranțe că ei sunt asigurați cu spațiu locativ de care nu pot fi lipsiți.

Mai mult, faptul domicilierei legale a familiei Tolici în apartamentul nominalizat a fost examinată de către Judecătoria Ciocana mun. Chișinău, care pe data de 14 iulie 2017 a adoptat hotărâre de respingere a cererii de chemare în judecată a CCL 175 împotriva Elenei Tolici, intervenient accesoriu ÎS Cadastru cu privire la dispunerea radierii dreptului de folosință a Elenei Tolici asupra apartamentului nr. XXXXX din XXXXX și evacuarea din imobil, hotărârea devenind irevocabilă prin neatacare.

Și-au întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 2, 10, 11, 30, 171, 195-198, 307, 310, 424-427 Cod civil, art. 6-8, 19, 33, 55-60, 75, 80, 90, 117-119, 130, 137, 166-168, 248 CPC.

Au solicitat admiterea acțiunii, constituirea dreptului de uz și dreptului de abitație a lor în apartamentul nr. XXXXX din XXXXX, încasarea de la Cooperativa

de Construcție a Locuințelor nr. 175 în beneficiul lor a cheltuielilor de judecată legate de achitarea taxei de stat în sumă de 100 de lei.

Prin hotărârea din 18 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 5 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Ștefan Tolici și menținută hotărârea din 18 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, iar prin încheierea din aceeași dată a fost restituit apelul declarat de Elena Tolici, Serghei Tolici și Maria Caisîn.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat lipsa unui temei legal de constituire a dreptului de uz și a dreptului de abitație a familiei Tolici asupra apartamentului nr. XXXXX din XXXXX.

Astfel, au conchis că ordinul de repartitie nr. 583 din 19 martie 1993 nu poate servi drept temei în vederea admiterii acțiunii, susținând că acesta și-a produs efectele juridice pentru care a fost eliberat, și anume apartamentul litigios a fost repartizat familiei Tolici în legătură cu calitatea de angajat a lui Ștefan Tolici la Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 175, iar în anul 1994 Ștefan Tolici a încetat raporturile de serviciu cu cooperativa.

Instanțele de judecată au evidențiat că prin hotărârea irevocabilă din 2 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana, instanța de judecată nu s-a expus asupra legalității ordinului de repartitie nr. 583 din 19 martie 1993, fiind stabilită decăderea temeiurilor de aflare a Elenei Tolici, lui Serghei Tolici și a Mariei Caisîn în imobilul în litigiu, iar în privința lui Ștefan Tolici fiind constatat că acesta nu mai locuiește în acest bun imobil.

La data de 2 decembrie 2019, Ștefan Tolici a declarat recurs împotriva deciziei din 5 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că atât instanța de fond, cât și instanța de apel eronat au apreciat circumstanțele importante ale cauzei pentru soluționarea pricinii în privința dreptului de abitație și a dreptului de uz asupra apartamentului nr. XXXXX din XXXXX.

A menționat că instanța de apel eronat a aplicat prevederile art. 123 alin. (2) CPC, cu referire la hotărârea din 2 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana, deoarece această hotărâre nu este aplicabilă speței, obiectul litigiului fiind altul decât în prezenta cauză.

A susținut că instanța de apel nu a dat apreciere corespunzătoare declarației membrilor Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 175, care au dat acordul la trai a familiei Tricolici în apartamentul nr. XXXXX din XXXXX până la stabilirea modului și condițiilor de vânzare-cumpărare a apartamentului cu condiția achitării tuturor plăților comunale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 30 septembrie 2019, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 50 vol. I), însă careva date care ar confirma recepționarea copiei deciziei de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ștefan Tolici, reprezentat de avocatul Sergiu Cicati, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ștefan Tolici, reprezentat de avocatul Sergiu Cicati nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența

probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Ștefan Tolici, reprezentat de avocatul Sergiu Cicati urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ștefan Tolici, reprezentat de avocatul Sergiu Cicati.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru